

Odkaz politológa Jána Baránka zbabelým Slovákom, ktorí sa tvária, že sa ich vládne svinstvá a zločiny netýkajú a iba čakajú, kto im vydobyje naspäť slobodu

- CZ24 News | 5. listopadu 2021

SLOVENSKO: Politický analytik Ján Baránek venoval dlhší odkaz všetkým tým, ktorí kvôli strachu a momentálnemu pocitu potreby vlastného pohodlia, umožňujú svojou apatiou nástup totality na Slovensku.

Výročie Slovenskej národnej hanby

Priatelia, dlhšie som sa písomne neozval, keďže situácia je tak dynamická, že keď niečo napíšem, stane sa ešte väčšia blbosť, v akú som dúfal a tak je môj text neaktuálny. Problém je v tom, že nikdy neviem tak preháňať a nadsadzovať, aby som uhádol ďalšie kroky nie len našej vlády, ale aj spanilých idiotov, ktorí momentálne vedú EÚ a nás všetkých. Do záhuby. Len pred chvíľou som v TV videl blázna, ktorý s nepričetným úsmevom samovraha presviedčal redaktorku, že EÚ musí prejsť na obnoviteľné zdroje energie – veternú a slnečnú. Problémom je, že tento protokretén dnes má slovo vo vedení EÚ.

Tak aspoň natáčam videá, niektorí z vás ich aj sledujú, čo hneď aj viem, chodia mi z YouTube aj upozornenia. Napríklad – Baránek, si ty ale dezolát, alebo a to je ešte lepšie – super, pán Baránik. To ma vždy dorazí. Nemôže mať ten poltergeist Baránik z SaS iné priezvisko? Ale najlepšie sú tieto reakcie – Pán Baránek, super, len im dajte! To je také osviežujúce. Len im dajte, aby sme sa mali na čo pozerať. My si počkáme...

Takže, neostáva mi nič iné, ako písať niečo nadčasové. Napríklad esej o bielom heterosexuálovi. Ten za chvíľu už bude nadčasový. Ako mamuty. Alebo ako tasmánsky tiger. Dokonca, istý čas ma pokúšala kacírska myšlienka – založiť hnutie White lives mater. Ale keď som si ale pozrel, čo urobili s Rostasom a podobnými, uznal som (samozrejme, že nie zo strachu), že hnutie White lives mater je rasistické. Ako Ku klux klan, alebo seriál Černobyl'. Tam tiež nehral žiadny černochoch. A dal som za pravdu tej čiernej celebritke z Hollywoodu, ktorá si takto aj pošťazovala. Navyše, doľahol na mňa pocit viny za kolonizáciu Rovníkovej Guiney a ostrova Bioko Portugalčanmi. V 15. storočí. Takže žiadne White lives matter nebude! Netešte sa, rasisti! Slovak lives mater tiež nie. Čo by na to povedali Maďari. Alebo afganskí lekári, jadroví fyzici a poslucháči odboru dejín umenia, ktorí sa vo veľkom chystajú migrovať do EÚ a ako všetci dúfame, aj na Slovensko. Kto by nechcel takýchto imigrantov? Všetci vraj majú telefóny Apple. V ľavej ruke. V pravej majú výtlačok: „Šaríja rýchlo a pre každého. Doslova.“

Ale poďme k veci.

Priatelia, v týchto dňoch slávime prvé výročie druhého SNP. Nepopleťte si to s druhým výročím prvého SNP. To bolo v r. 1946. Tak, ako naši dedovia boli hrdí na to prvé, tak my môžeme byť hrdí na to druhé. Teda, aby som bol presný – môj starý otec na to prvé hrdý nebol. Bol totiž legionárom v Svobodovej armáde, dokonca mu robil vraj pobočníka. A rozprával mi hoaxy o tom, čo robili partizáni Slovákom. Môj starý otec bol asi prvým hoaxerom vo vtedy neexistujúcej EÚ. Napríklad – partizáni vraj znásilňovali. Nie Nemcov. To sa báli, znásilniť zdatného Prusa. Alebo Bavara. Nie. Znásilňovali Slovenky. Heterosexuáli odporní. A čo mi hovoril ďalej, to papier neznesie. Ale ani ľavičiari,

národovci, pravičiar, liberáli, konzervatívci, kresťania, židia, homosexuáli, trans - títo - neviem, skratka transgenderovci, banderovci (to sa mi rýmuje), ale ani Afganci, Peržania... Mimochodom, môj starý otec bol oportunista. Ale to ste už asi pochopili. Ale vráťme sa k SNP 2. Alebo SNP ver. 1.2, ak je teda to prvé SNP ver. 1.1. Vyberte si. Ja sa prikláňam k SNH. Ale o tom o chvíľu.

Takže - takto pred rokom, zhruba, sme boli svedkami celonárodného vzdmutia (asi je to nespisovné, Word mi to podčiarkol) zodpovedných, uvedomelých, statočných, slobodychtivých a ďalších ...ých občanov Slovenska.

Ja, dezolát (mne sa to slovo strašne páči) som iba závistlivo pozeral, ako disciplinovane, s úsmevom na perách a zodpovedne stoja v nekončiacich sa radoch. Ale stálo to za to. Odmenou im bola modrá priepustka na slobodu!!! Na pár dní teda. Dokonca, samotná priepustka nemala žiadny medicínsky význam. Ale o to ani nešlo. Bola hrdým modrým symbolom zodpovednosti a slobody. Mnohí ste si tieto modré poklady fotili a zverejňovali ich s budovateľským nadšením tu, na FB. Všetkých takýchto som si okamžite zamiloval. Aby nemuseli trpieť mojim dezolátstvom, nejedného som aj zablokoval. Som zodpovedný - znelo vtedy v ovzduší a ja som sa hanbil. Nedal som sa testovať. Nevyrail som do hôr proti okupantom. V tomto prípade, SNP ver. 1.2, teda do testovacieho centra. Dokonca, znevažoval som ich. Nevie, či som ich dokonca nenazval ovcami. Hanbím sa. Ja som vtedy naozaj totiž netušil, že oni to myslia vážne. Ja som si myslel, že sa len boja. Že sú zbabelí, lebo majú hypotéky, chcú ísť do obchodu, do kaviarne a pod. Nie. Mýlil som sa. Že sa mýlim, to som zistil, keď niektorí z nich začali umierať. Podobne, ako niektorí vo ver. 1.1. Nech si môj starý oportunistický otec vyprával, čo chcel. Umierali s piesňou na perách a s menom lídra v mysli. Takto si to predstavujem. Naivne som pred tým SNP ver. 1.2 písal, že sa tam nakazia. Nepochopil som vtedy nič. Najmä, nepochopil som hĺbku ich... No... No... Ako to povedať... Hĺbku ich zodpovednosti, dajme tomu. Zbytočne som sa vtedy hanbil za nich. Oni sa totiž nehanbili! Nevie si predstaviť, že by sa niekto hanbil a zároveň sa vytrčal niekoľko hodín v rade na Modrú Slobodu. Tak neviem, prečo som sa hanbil vtedy ja aj za nich. Možno preto, lebo sa mi zdali takí nejakí - smutní. Pozeral som na tie zábery dlhých, bezútešných radov, v ktorých stáli bezútešné mátohy, ako sa mi vtedy zdalo. Ale zdanie klame. To sme videli, keď sa to skončilo. Pred mikrofóny sa postavili naši vodcovia. Najviac ma ohromil ten, čacký veliteľ, križiak v polnej uniforme českej armády. Ten to povedal, on to bol. Ten vyhlásil SNP ver. 1.2. Zazdalo sa mi, že aj tí znásilňovači z verzie 1.1 sa začali v hrobách obracať. Nezvládol som to a kričal som pred televízorom. Ale to nebolo všetko. Zásluhou SNP ver. 1.2 padlo viac chrabrých bojovníkov, teda vystávačov v rade, ako v SNP ver. 1.1. Ja som to síce tvrdil ešte pred zahájením ver. 1.2, ale až nejakí doktorantí z Univerzity Yale mi to potvrdili. Áno, priatelia, tí zverejnili radostnú správu, že SNP ver. 1.2 si vyžiadalo viac obetí, ako SNP ver. 1.1. Doložili to dokonca aj grafom. Do očí sa mi tlačili slzy. Ako sme schopní nasadiť životy, dokonca ich aj obetovať, kvôli slobode. Niet iného takého národa na svete. Postaviť sa v plúšti s rúskom na tvári do radu, čakať tam celé hodiny na život zachraňujúce špáranie v nose a potom, o pár dní, kvôli tomu umrieť. Takto sa píše slávna história národa. Takto sa lídri zapisujú do dejín. Takto sa bojuje za slobodu.

Prešiel rok. Mysleli by ste si, že Slováci dostali rozum. Potom, keď zistili, že ich oklamali. Že minuli stamilóny € na zločinecké testovanie, po ktorom začali Slováci umierať. Nedostali. Stále im veria. Tým, ktorí ich sprost, cynicky a zločinne oklamali. Toto dokážu iba slaboduchí. Nehodní slobody. Nehodní úcty. Nehodní štátnosti. Nehodní rešpektu. Všetci raz umrieme.

Ale skloniť hlavu kvôli šialenému výmyslu šialenca a ísť dobrovoľne v ústrety možnej smrti len pre to, že mám hypotéku, bojím sa, čo v robote, chcem ísť do kaviarne?

Veriť ďalej klamárom?

Veriť, že niečo ďalšie mi dá konečne slobodu?

Očkovanie? A čo, ak ani to nie? Lebo už to je tak. Ani očkovanie im nedalo slobodu.

Čo budú ochotní trpácky vydržať, kam sklonia hlavu, aby konečne z milosti šialencov a psychopátov dostali slobodu?

Kedy pochopia, že na slobodu sa nečaká? Že za slobodu sa bojuje?

Kedy pochopia, že ich malosť, zbabelosť a ukríknutosť nie sú prejavom zodpovednosti? Nepochopia.

Lebo naskočili na vlak malosti, zbabelosti, ukríknutosti a nedá sa z neho vyskočiť. Lebo už to majú vo svojej minulosti zapísané – si zbabelec, nebol si schopný bojovať o slobodu kvôli svojim deťom. Bol si schopný riskovať život zo zbabelosti.

Nie je lepšie riskovať ho za skutočnú slobodu? Kto si toto prizná? Ktorý muž?

Kde sú muži?

Otcovia?

Kde sú matky?

Stratili sa vo víre šialenosti, zbabelosti, malosti, ustráchanosti a toto všetko vydávajú za cnosť a zodpovednosť.

Ste odporní. Vo svojej pretváрке, vo svojej zbabelosti, vo svojej nezodpovednosti, vo svojej hlúposti. Nesťažujte sa. Už nikdy sa nesťažujte! Keď ste mali bojovať, stiahli ste chvost, prikrčili hlavu medzi ramená a vedome ste zlyhali. Pred sebou a čo je horšie, pred svojimi deťmi.

Ešte ste nepochopili, že lepšie naložíte so svojimi životmi, ak ich obetujete za svoje deti, ako keď ich obetujete svojej zbabelosti?

Stále to nechápete? Stále hľadáte výhovorky, prečo sa to nedá, stále to zakrývate tým, že ste zodpovední?

Vy naozaj nevidíte, ako vás klamú?

Vy nevidíte, že slobodu takto nedostanete?

Nie ste ochotní obetovať sa za svoje deti? Nie? Tak potom si nezaslúžite nič iné, ako to, čo máte. Budete ďalej skláňať hlavu v nádeji, že konečne vám dajú slobodu, keď poslúchnete každý ich nezmyselný príkaz. Budete sa medzi sebou presviedčať, že čím budete zbabelejší, tým bližšie sloboda bude.

Nebude.

Sloboda nikdy nepríde k tým, ktorí si ju nezaslúžia. Nikdy nepríde k tým, ktorí sa skláňajú keď je čas bojovať a ktorí bojujú, keď je odvaha lacná. Ale odvaha zdražela. A vy na ňu skrátka nemáte.

Tak trpte a skláňajte hlavy, lebo nič iné si nezaslúžite. Keď ste nepochopili, že vašou psou povinnosťou je aj umrieť kvôli slobode svojich detí, nepochopili ste nič. Potom vám niet pomoci. Žiadne SNP. Len a len Slovenská národná hanba. Toto ste. Amen.

Zdroj: Facebook Ján Baránek